

16^e zondag door het jaar 18-19 juli 2020

**—
decaanaat Poperinge**

Als aperitief: Delf mijn gezicht op (Huub Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=MZ1nQFpE2-c>

Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, maak bij mooi.

Inleiding

Vandaag krijgen we de parabel van de tarwe en het onkruid op ons bord.
We moeten die niet interpreteren als een applaus voor onkruidzaaiers
of als een pleidooi voor roekeloze zorgeloosheid,
of een zich lijdzaam neerleggen bij kwaad en onrecht.
Neen, integendeel. Het is in de eerste plaats een aansporing
om met geduld het goede in de andere een kans te geven
en het uiteindelijk oordeel aan God over te laten.
Omdat dit meestal niet onze sterkste kant is
vragen wij Hem om vergeving.

Vraag om ontferming:

Naast het positieve dat we realiseren
vinden we in ons leven ook heel wat negatieve dingen.
We hebben weinig reden om er fier over te zijn.
God heb geduld met ons en wees ons genadig.
Heer, ontferm U over ons.

Wij schrijven mensen te vlug af om hun kleinmenselijke tekorten
en gunnen hun niet de tijd en de ruimte om te groeien in het goede.
Christus, ontferm U over ons.

Wij laten ons gemakkelijk pessimistisch uit
over de toekomst van de Kerk en de wereld
en vertrouwen te weinig op de kiemkracht van het goede.
Heer, ontferm U over ons.

*Ik zal geen onkruid strooien op de akkers
die Gij met korrels van liefde hebt bezaaid.
Ik zal het onkruid tussen mensen
niet hardhandig uitroeien,
want Gij alleen draagt het hart in uw
ogen en peilt wat goed en kwaad is
in een mensenleven.
Gij zijt barmhartigheid
en hebt geduld met ons.*

*De kleine mens is groot voor U,
de zondaar is U even lief
als wie geen smet draagt op zijn handen.
Gij houdt het stil wat Gij van mensen weet,
en ongezien en onverwacht
redt Gij het verdwaalde schaap uit de doornen.*

*Pas als de zomer op zijn hoogst is
en Gij de oogst gaat binnenhalen
zal ik het weten:
wat mensen zijn geweest voor U
en wat Gij in barmhartigheid
van mij verdragen hebt,
want ik ben klein en zondig
door de tijd gegaan.
Maar ik mocht zo zijn van U,
van mensen niet,
van u alleen, zachte herder.*

*Gij kent het onkruid dat ik in mij draag.
Maar Gij zult mij sparen
omwille van de tarwe van mijn goede wil.
Graag wil ik met hart en ziel
een minzaam mens
zijn en welgevallig in uw ogen.
En als ik in doornen ben verstrikt,
zal ik vertrouwwol wachten tot Gij komt
en mijn gekwetste leven
weer op uw schouder neemt.*

(Marcel Weemaes)

Lofzang

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed

God, U die als geen ander onze harten doorgrondt,
zie ons hier met al ons goed en kwaad.
Bevestig ons in het goede, kom onze zwakheid te hulp
en sterk ons vertrouwen dat U mild bent en geduldig.
Dit vragen wij U omwille van Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Wijsheid (Wijsh. 12, 13. 16-19)

- 13 Buiten U is er geen God
die zorg draagt voor iedereen,
zodat U zou moeten bewijzen
dat U niet onrechtvaardig gevonnist hebt.
- 16 Want uw kracht is de bron van de gerechtigheid
en uw heerschappij over iedereen
maakt dat U iedereen spaart.
- 17 Waar niet wordt geloofd in de volkomenheid van uw macht,

daar toont U uw kracht
 en bij degenen die haar kennen
 beschaamt U de vermetelheid.
 18 U hebt de heerschappij over de kracht,
 U oordeelt met zachtheid
 en regeert met grote mildheid over ons,
 want wanneer U maar wilt, staat de macht tot uw dienst.
 19 Door zo te doen hebt U uw volk geleerd
 dat de rechtvaardige menslievend moet zijn
 en hebt U uw zonen goede hoop gegeven
 dat U gelegenheid tot inkeer geeft waar gezondigd wordt.

psalm: Ps. 86 (85) 5-6, 9-10, 15-16a

Refrein: Gij zijt goed en genadig, Heer.

Gij zijt immers goed en genadig, Heer,
 barmhartig voor elk die U aanroept.

Luister dan, Heer, naar mijn bidden,
 geef acht op mijn smekende stem.

Eens komen de volken, uw schepselen, weer
 om U te aanbidden, uw Naam te loven.

Want groot zijt Gij, Heer, en groot is uw schepping,
 Gij zijt de enige God.

Maar Gij, Heer mijn God, zijt barmhartig en goed,
 geduldig, mild en betrouwbaar.

Let dan op mij, heb erbarmen met mij,
 en schenk uw dienaar uw kracht.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 8, 26-27)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

26 De Geest komt onze zwakheid te hulp.
 Want wij weten niet eens hoe wij behoren te bidden,
 maar de Geest zelf pleit voor ons
 met onuitsprekelijke verzuchtingen.

27 En Hij die de harten doorgrondt,
 weet wat de Geest bedoelt,
 want Hij pleit voor de heiligen naar Gods bedoeling.

Lied: Barmhartige Heer, genadige God (ZJ 316)

https://www.youtube.com/watch?v=Vv2Ipia3s_E

Barmhartige Heer, genadige God. Barmhartige Heer, genadige God.

1. Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven.

2. Zover als het Oosten van het Westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden.

3. Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten
dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.

4. Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld.
Dan waait de wind en ze zijn verdwenen.

5. Maar duren zal de liefde van God
voor allen die zijn verbond bewaren,
zijn woord behartigen en het volbrengen.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 13, 24-30)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

24 Jezus hield de mensen deze gelijkenis voor:
`Met het koninkrijk der hemelen
gaat het als met iemand die goed zaad op zijn akker had gezaaid.

25 Toen iedereen sliep, kwam zijn vijand,
zaaide onkruid tussen de tarwe en ging weer weg.

26 Toen het gewas opschoot en vrucht zette,
kwam ook het onkruid tevoorschijn.

27 De knechten van de eigenaar kwamen hem zeggen:
`Heer, hebt u geen goed zaad op uw akker gezaaid?
Waar komt dat onkruid dan vandaan?"

28 Hij zei hun:
`Een vijandig mens heeft dat gedaan."

De knechten vroegen hem:
`Zullen we het er dan maar uit gaan halen?"

29 Maar hij zei:
`Nee, want als jullie het onkruid eruit halen,
trek je tegelijk de tarwe eruit.

30 Laat ze samen opgroeien tot de oogst,
en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen:
Haal eerst het onkruid bijeen
en bind het in bussels om het te verbranden,
maar verzamel de tarwe in mijn schuur."

Overweging(en)

Ik heb niet direct 'groene vingers'. Het enige wat ik in mijn grote tuin doe is gras afrijden, maar zelfs dat lijkt niet altijd te lukken. Ik wilde het gras wat laten 'herstellen' van de droogte maar een mooi bijkomend effect is dat er momenteel een zee van gele bloempjes staat. Niet alleen een lust voor het oog maar ook een paradijs voor de bijtjes. Onkruid, zo zegt een kenner, best zo vlug mogelijk afrijden of 't zal heel je *pelouse* overwoekeren. De parabel van vandaag doet me nog meer twijfelen...

Nu, Jezus is een meester in het hanteren van beelden, parabels, om iets over het Rijk Gods en over God, als vader duidelijk te maken. Moeilijke vragen weet Hij vaak met een simpel maar treffend beeld te beantwoorden.

Zoals: Van waar komt het kwade in de wereld ? Waarom staat God dat toe ? Zou Hij niet beter tussenkomen... Jezus' antwoord: Het onkruid, het kwade, is het werk van een vijand. Pas bij het oogsten wordt duidelijk wat echt goed en wat slecht is en pas dan wordt het onkruid vernietigd.

God staat dus niet direct klaar met zijn oordeel. Hij komt niet meteen tussen. In Gods universum krijgt alles eerst groeikansen. Even ter zijde: ik vind dit wel een mooi kosmologisch beeld omdat hierin ook plaats is voor evolutie, maar goed zoveel pretentie heeft dit stukje evangelie wellicht niet.

De boodschap is: God heeft oneindig veel geduld en begrip. Hij geeft groeikansen; Hij veroordeelt niet meteen. Wat een geluk eigenlijk. We zouden opgelucht moeten ademen. God heeft het beste met elk van ons voor en kijkt naar het goede dat in elk van ons leeft of schuilt. We worden dus bevestigd in onze mogelijkheden. Onze goede eigenschappen, onze talenten moeten alle kansen krijgen om te ontplooiën. Anders gezegd: We worden niet vastgepind op onze onmacht, op ons tekort schieten. We worden niet veroordeeld om onze nalatigheid, gebreken en domigheden. Oef.

Maar natuurlijk, hierin zit dan natuurlijk voor elk van ons de oproep om even goed en geduldig te zijn als God. Wie het schoentje past, trekke het aan. Laten we dus ook aan elkaar groeikansen geven; het goede in elkaar zien in plaats van de fouten en de gebreken; verdraagzaam zijn... Wellicht wringt hier datzelfde schoentje. Geduld is een schone deugd.

Je hoopt /veronderstelt/ verwacht dat een ander, dat God dat heeft met jou. Maar dan moet je straks in een winkel, in een file ergens aanschuiven en je ergert je dood, windt jezelf op, maakt je kwaad... geduld, begrip het is niet aan ons besteed. Voor je 't weet laat je je weer meeslepen door je ongeduld, je veroordelen. Vroeger dacht ik dat geduld zoiets was als wijsheid en dat dit kwam met de jaren. Als je jong bent moet alles snel gaan, vlug vlug. Later als je ouder wordt en met pensioen gaat moet niets meer, heb je alle tijd ... vergeet het ! Enfin, dat is toch wat ik merk bij veel senioren. Stop ! Wie zei er ook weer geduld te hebben en niet te oordelen ? Kijk, dat is het juist. We staan altijd zo gauw klaar met een oordeel; we zijn zo enorm getraind in het zien van wat er fout loopt, dat we niet of nauwelijks nog aandacht hebben voor het goede en het mooie; of dit te weinig bevestigen en bemoedigen.

Wanneer lukt het ons wél om geduld te hebben ? Wanneer we iemand graag zien ... dan staan we ervan verbaasd hoeveel geduld we hebben en hoeveel we kunnen verdragen ! Straf hé.

Blijkbaar ziet God elk van ons toch wel heel erg graag. Dat wil Jezus vandaag als boodschap meegeven.

We kennen allen de Amish-gelovigen (film Witness), je weet wel die mensen in de Verenigde Staten die op een strenge traditionele manier het geloof belijden en daarvoor afzien van alle modern comfort, zoals elektriciteit en gsm. Zij pleiten voor een volwassenendoop want alleen als je tot de jaren van verstand gekomen bent, kun je echt kiezen voor Jezus en zijn veeleisende weg. Voorafgaand aan die keuze gunnen ze hun jongeren tussen 15 en 25 een periode die ze noemen *Rumsprunge*: het mogen rondspringen, proeven van wat er in de wereld te koop is, ook wat ze kwaad of niet goed vinden. Pas als je weet wat er reilt en zeilt in de wereld kan je echt kiezen. Mooi ! Wat een geluk als we ruimte krijgen om te groeien of om ons te herpakken. Wat een geluk als iemand (oneindig veel) geduld heeft met ons.

Miguel Dehondt

Laat onkruid en tarwe samen opgroeien tot de oogst (Geert Dedecker)

We kunnen de gelijkenis van vandaag, over het onkruid tussen de tarwe ook best lezen vanuit de bredere context van de evangelielezingen van de vorige zondagen – wetende dat Matteüs in dit stuk van zijn evangelie zijn gemeenschap, zijn 'kerk' aan het onderrichten is en probeert toe te rusten voor hun opdracht om een 'teken' te zijn van vreugde en hoop, 'Gaudium et Spes', te midden van de wereld...

□ Het Griekse woord voor 'onkruid' dat hier wordt gebruikt betekent naar het schijnt niet elke vorm van onkruid, maar welbepaald één soort er van, namelijk raaigras, dat sterk op tarwe lijkt en zo heel gemakkelijk kan verward worden met goede tarwe. In de gelijkenis gaat het dus om raaigras dat moeilijk te onderscheiden is van het koren zelf.

□ Raaigras is listig en gevaarlijk spul. Het is sterk en het lijkt erg op graan, dat staat voor brood, voor leven, voor breken en delen. Raaigras staat voor alles wat het graan bedreigt, het kwaad, de dood, het gebrek aan samenhang en solidariteit.

□ Het is moeilijk om die twee van elkaar los te maken, het graan van het raaigras, zeker in het beginstadium van de groei. Het is altijd een zoeken, een tasten, wat is goed, wat is kwaad. Want vaak zijn die twee door het leven zelf zo verstrengeld geraakt in elkaar.

□ Zo is het in de wereld, en ook in een mensenleven. We leven te midden van goed-en-kwaad, waar mensen weggijken van lopend leed op straat, maar ook in een wereld waar mensen elkaar onderdak geven, een wereld van helden en van pechvogels, van slecht en van goed, van vloek en zegen, van leugens en waarheid, van zonde en genade, van leven en dood.

□ Dus: best niet te vlug onderscheid maken tussen onkruid en tarwe. Altijd blijven beseffen: de waarheid is complex en genuanceerd. En de scheidingslijn tussen 'goed' en 'kwaad' loopt dwars door ons eigen leven heen, en ook dwars door volkeren, door kerken, door geloven heen... '

□ Probleem is niet alleen dat je die twee zo moeilijk van elkaar kunt onderscheiden. Haast nog moeilijker om te aanvaarden is: dat je het 'onkruid', het kwade en negatieve nooit definitief uitroeien. Het komt altijd terug. Het is er, altijd in aanleg onzichtbaar ergens onder de grond, en vroeg of laat steekt het (weer) de kop op...

□ Het is – hoe dan ook – allemaal zeer complex, en dus is het niet makkelijk om goed en opbouwend, 'bevrijdend' over zo'n evangelietekst te preken, zonder al snel te gaan vervallen in vervelend gemoraliseer...

Maar dit kunnen we tenminste aanbrengen:

1. Belangrijk is altijd te blijven beseffen: de scheidingslijn tussen goed en kwaad, tussen onkruid en tarwe dwars door de akker van onze eigen binnenkant heen loopt, en dus ook dwars doorheen alles wat we denken en doen, ons zaaien en maaien...
2. Belangrijk is te blijven zien (en ons daarin te blijven oefenen – liefst niet alleen, maar sàmen, als gemeenschap, als kerk... zodat onderlinge aanvulling en correctie mogelijk blijft...) wat goed is en wat slecht, wat vruchtbaar is en wat niet; wat dient tot het groeien van het Rijk Gods en wat niet; wat de gemeenschap bevordert en sterker maakt en wat niet; wat verbindt en geneest; wat verdeelt en (onder)scheidt, wat insluit en wat uitsluit... Dat is en blijft in elk geval de norm, ook al moet je die norm, dat oordeel niet als een snoeibijl, een hak of zeis voortdurend willen ter hand nemen. Heel vaak zal blijken dat een te vroeg oordeel meestal aan een voor-oordeel te wijten is...
3. Maar altijd ook blijven weten en beseffen: zo is dat nu eenmaal, onkruid zal er altijd zijn. Ook in mij, in onze gemeenschap en in de grote wereld. Het wordt altijd weer gezaaid door de onzichtbare hand van 'een vijand'. Soms moedwillig, soms min of meer toevallig, onder druk van de omstandigheden... Maar hoe dan ook: die 'vijand' is moeilijk te lokaliseren en te identificeren. Je mag er alleszins niet in stereotypen over gaan denken: 'dé media', 'dé oppervlakkigheid', 'dé drang naar consumptie', 'dé jeugd die het te gemakkelijk heeft...'
4. We moeten – na een grondig proces van 'onderscheiding' - het kwade, het persoonlijke en het structurele 'onkruid' in ons eigen midden én in de grote wereld toch duidelijk blijven aanwijzen, benoemen en zijn werking analyseren. En er tegen protesteren, ons er tegen verzetten, het proberen te ontmaskeren en waar het kan het proberen om te buigen tot verandering ten goede.
5. Zeker zelf nooit wetens en willens onkruid zaaien waar tarwe aan het ontkiemen en aan het groeien is. Dat is des duivels, dia-bolisch, trekt uiteen, verdeelt (en wil dus 'heersen', niet dienen voor de oogst...)
6. Zelf blijven investeren in zaaigoed, in tarwekorrels van geluk, in graan van solidariteit en verbondenheid... En het ten gepasten tijde met open handen en in een geest van vertrouwen – als een échte zaaier – van je weg durven te gooien om het in de goede aarde te laten terecht komen...

TARWEKORRELS GELUK VERZAMELEN...

Dit heb ik ooit gezien in een TV-mis voor Pinksteren, uitgezonden vanuit de kathedraal van Evreux/Normandië, met Bisschop Jacques Gaillot als voorganger: de vormelingen hadden een hele tijd lang tijdens hun vormselcatechese tarwekorrels verzameld – telkens één korrel bij elke ervaring die ze hadden opgedaan van iets goeds, een beetje geluk, de ontmoeting met een vredevol mens... Al die tarwekorrels werden dan bij de offerande in twee grote doorschijnende zakken aangebracht met een veelkleurig lint-van-hoop er omheen. De bedoeling was – zei Mgr. Gaillot – dat al dat graan op de gepaste tijd zou gezaaid worden in goede grond, en dat het dan in de volgende lente en zomer zou kunnen opgroeien en rijpen, geoogst zou worden én opnieuw gezaaid, en nòg, en nòg... En ook: dat men van de opbrengst af en toe brood zou bakken, om nu en dan te gebruiken in de eucharistie...

Van een échte investering in de toekomst gesproken..! (Wintertarwe kan van half oktober tot half december gezaaid worden. En vanaf eind januari kan dan zomertarwe gezaaid worden, lees ik – niet van de boerenstiel zijnde - op Wikipedia)

De slechte zaaier - Gustave Van De Woestyne

Kardinaal Jozef De Kesel heeft voor de tentoonstelling *Het Kunstuur* in Mechelen verteld hoe veel het kunstwerk 'De slechte zaaier' uit 1908 van Gustave Van De Woestyne voor hem betekent:

<https://www.youtube.com/watch?v=iG101v2G9WM>

Leve het onkruid

Een echte meester durft en mag ingaan tegen wat de massa denkt. Jezus verwerpt radicaal de gedachte dat onkruid moet verdelgd worden. De massa wil dat echter wel: de bozen moeten eruit. En daarvan maken bijvoorbeeld vele politieke machthebbers gebruik om hun zuiveringen goed te praten: denk aan het einde van de Praagse lente, aan de onderdrukking van de Chinese lente op het Tienamen-plein aan de concentratiekampen maar ook aan Pinochet in Chili, aan de heksenjacht op vredesstrijders in de Verenigde staten, aan de zuiveringen in Zaïre...

Van politieke leiders is dit nog te verwachten, maar de kerk die Jezus' boodschap preekt, moest beter weten! Toch werden in het verleden ketters opgespoord en als onkruid verdelgd.

Wanneer Jezus zegt dat wij het onkruid moeten laten groeien, is het allicht omdat dikwijls een voorbarig oordeel wordt geveld. Het zogenoemde onkruid blijkt een zegen! Zo is het immers in de natuur; nog niet zolang geleden werd alle groen dat langs de akkers of wegen groeide, door boeren en gemeentebesturen weggespoten met verdelgingsmiddelen. Nu komen velen daarvan terug. Tussen dat zogezegde onkruid staat immers ook kamille waarmee men rustgevende thee zet; weegbree, goed voor ooginfecties; varkensgras tegen diabetes; ganzenvoet, bevorderlijk voor de spijsvertering, enz.

Elk mens is een mengsel van goed en kwaad. Niemand is wit, of zwart. We zijn allemaal schakeringen van grijs. Dat wil niet zeggen dat we onverschillig moeten zijn, en het water maar over Gods akker moeten laten lopen! Jezus is ook niet poeslief als er onrecht wordt gepleegd of arrogantie vertoond. Hij spreekt harde taal tegen de religieuze leiders van zijn tijd. We moeten die scherpe kanten van het Evangelie niet afronden. Jezus haatte onrecht en hoogmoed, huichelarij en farizeïsme? Maar Hij ging bij hen aan tafel, ging steeds met hen een gesprek aan. Hij haatte geldzucht en ontrouw. Maar Hij was mild voor Zacheus, voor de Samaritaanse, de overspelige.

(uit Dries Morel: 'Zijn verhaal is ons verhaal')

Woorden van geloof

Ik geloof in God
die leven geeft aan mensen,
die ons koestert als zijn kinderen,
en die er zal zijn al onze dagen

Ik geloof in Jezus van Nazareth
in wie God zichtbaar is geworden:
Mens onder de mensen,
voor mensen geleefd en gestorven,
maar opgestaan ten leven.

Ik geloof in Gods Geest
die ons in beweging zet
om te helen wat gebroken is,
om te troosten wie te lijden heeft,
om hoop te bieden aan wie vertwijfeld is.
Hij brengt mensen samen in liefde.

Ik geloof in de kerkgemeenschap
geroepen om deze wereld van dienst te zijn.

Ik geloof in het leven
dat sterker is dan de dood. Amen.

Voorbeden

(geïnspireerd door Jos Lammers)

Misschien moeten we wat milder zijn
in ons oordeel over een Kerk
die kwetsbaar en zondig is en met eenvoudige mensen
in deze wereld het Rijk Gods probeert op te bouwen.
Laten wij voor haar bidden...

Misschien moeten we wat milder zijn
in ons oordeel over leidinggevende figuren in onze samenleving
die vaak niet opgewassen zijn tegen het onkruid tussen de tarwe.
Laten wij voor hen bidden...

Misschien moeten we wat milder zijn
in ons oordeel over onze burens en collega's
en kunnen we 'oordelen' beter aan God overlaten.
Laten wij bidden...

Misschien moeten we wat milder zijn in ons oordeel
en elkaar wat meer ruimte gunnen om te zijn wie we zijn,
zodat we kunnen worden wie we zouden moeten zijn.
Laten wij bidden...

Lied: Mens voor de mensen zijn (ZJ 509)

<https://www.youtube.com/watch?v=rL-dXTudIJk>

Mens voor de mensen zijn, herder als God Trooster voor groot en klein, zo lief als God.

God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.

Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart

Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.

Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

(Marcel Weemaes)

Gebed over de gaven

Heer God,
wij bieden U brood en wijn aan als gave en als bede.
Heb geduld met ons, met het onkruid in ons hart.
Neem ons op, omwille van de tarwe van onze goede wil.
Want ondanks ons tekortschieten
willen wij ons blijven oriënteren
op Jezus, uw Zoon en onze Broeder.
Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, barmhartige God,
omdat Gij een God van mensen zijt,
dat Gij onze God genoemd wil worden,
dat Gij ons kent bij onze namen,
en dat Gij de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt Gij ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend zijt Gij,
Schepper van al wat bestaat;
gezegend zijt Gij,
die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend zijt Gij om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat Gij gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God,
en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig ...

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar
en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar Gij geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

De avond voor zijn lijden en dood
zat Hij met zijn vrienden aan tafel.
Toen nam Hij brood als teken van zijn leven
brak het, deelde het rond en zei:
"Neem en eet hiervan gij allen
want dit is mijn Lichaam, mijn Leven,
voor u gegeven, voor u gebroken."

Toen nam Hij de beker met wijn,
gaf hem rond en zei:
"Neem en drink hier allen uit,
want dit is de beker van het nieuwe en eeuwige Verbond.
Dit is mijn Bloed dat voor u vergoten wordt
opdat het kwaad uit de wereld zou verdwijnen,
opdat er vreugde en toekomst zou zijn voor alle mensen.
Telkens als gij van dit Brood eet en uit deze Beker drinkt,
denk dan aan Mij."

Verkondigen wij de kern van ons geloof:

Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.

Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaar hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem zijn wij uw mensen,
zijt Gij onze Vader,
nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Heer, leer ons bidden,
zonder grote woorden,
in de stilte van ons hart.

Dat uw naam mag klinken
alle dagen van ons leven,
als een zegen voor alles wat leeft.

Dat uw Rijk zichtbaar mag worden
in ons zoeken naar gerechtigheid,
in ons geloof dat bergen verzet.

Dat uw wil,
mag geschreven zijn in ons hart;
dat wij trouw mogen zijn aan uw Verbond.

Wees voor ons dagelijks brood,
dat wij met anderen delen.

Wees voor ons vergeving en verzoening;
wil ons aanvaarden, maak ons nieuw
en geef dat wij anderen hun fouten vergeven.

Wees voor ons bevrijding van alle kwaad:
open ons hart en onze geest,
dat wij voor anderen,
een zegen mogen zijn. Amen.

Vredeswens

Heer, maak dat wij vredestichters mogen zijn,
die eerder het goede bevestigen dan het kwade aanrekenen.
Moge wij, daar waar we kunnen,
de eerste stap zetten om recht en verzoening te bewerken.
Geef dat volkeren ook deze stappen zetten.
Weest Gij onze Gids en ga ons voor.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: **Ik besta – Stef Bos**

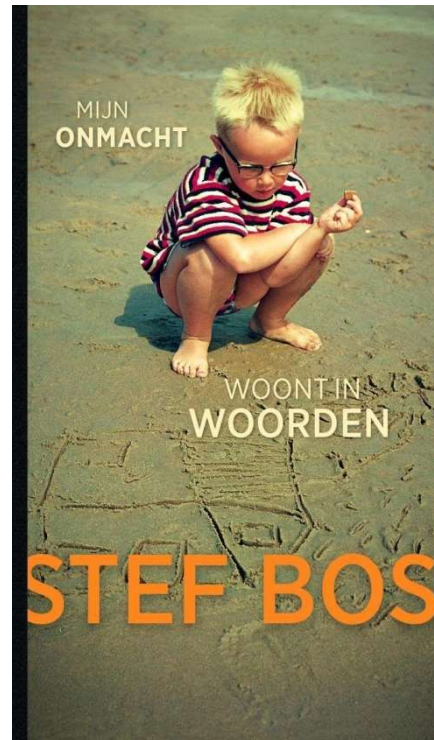
<https://www.youtube.com/watch?v=tgiWq9XdKc>

Ik ben onkruid, ik verga niet
Ik kom altijd weer terug
Ik ben een plaag voor wie mij haat
En ik wens je allen veel geluk
Ik heb geleerd te overleven
Al ga ik morgen ook kapot
Ze mogen dansen op mijn graf
Want overmorgen sta ik op
Ik bestond en ik besta
Ik blijf bestaan
Ik bestond en ik besta
Ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf
Ik blijf bestaan

Doodgelopen in de liefde
Daarna gekust door het geluk
Zo ging ik van de hemel naar de hel
Heen en weer, en weer terug
Afgemaakt en opgehemeld
Uitgekotst en ingehaald
Als een koning op een ezel
En 't heeft nog niet veel uitgehaald
Want ik bestond en ik besta
Ik blijf bestaan
Ik bestond en ik besta
Ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf
Ik blijf bestaan

Maar soms ben ik het noorden kwijt
Leeg en moe, en op de vlucht
Dan lijkt voor mij, dan lijkt voor mij het eind nabij
Maar ik kom, ik kom, ik kom
Ik kom altijd weer terug

Want, ik ben geboren voor het leven
Ik ben gemaakt voor het geluk, en al moet ik
Duizend jaren wachten
Ik heb de tijd, ik heb geduld
Wie mij doodswijgt, houdt mij levend
En wie bot is houdt mij scherp
Ik verdedig elke vijand
Want, wie open staat, staat sterk
En ik bestond en ik besta

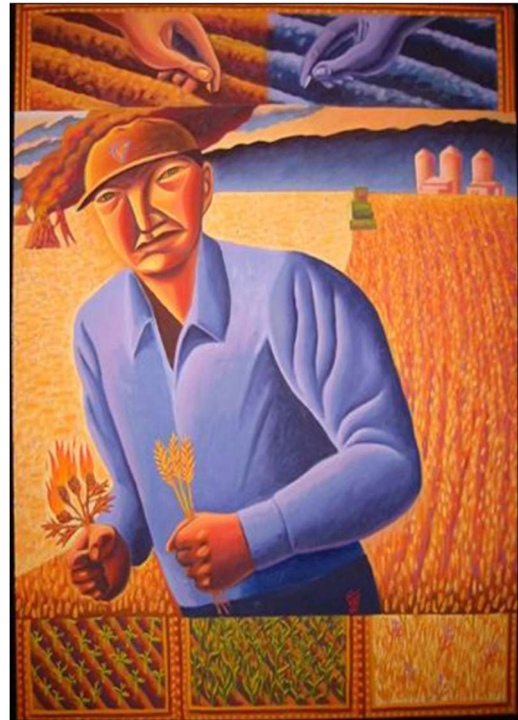

Ik blijf bestaan
Ik bestond en ik besta
Ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf
Ik bestond en ik besta
Ik blijf en blijf bestaan
Ik bestond en ik besta
Ik blijf, ik blijf, ik blijf, ik blijf
Ik blijf, ik blijf bestaan

Slotgebed

God, onze Vader,
wij danken U
omdat wij mogen leven
in de tijd van uw geduld.
Het onkruid groeit nog tussen de tarwe
in de wereld,
in onze gemeenschappen,
in ons eigen hart.
Gij gunt uw mensen nog de tijd.

Uit uw barmhartigheid leven wij.
Maak ons hart klaar voor de oogst,
voor het uur van de beslissing.
Uiteraard willen wij uw leerlingen zijn
en overal delen in uw geduld voor mensen,
alle dagen van ons leven. Amen.

(Mgr. Paul Schreurs)

Zending en zegen

Dessertje: ONKRUID

Dit onkruid is te mooi om te verwijderen!

Ondanks het feit dat we onkruid in onze tuin eigenlijk vooral vervelend vinden, toch zijn lang niet alle soorten te lelijk om in de tuin te hebben. Het moet gezegd dat het onkruid vaak zelfs bijdraagt aan een vrolijke uitstraling. Onkruid wieden is een zware taak en in sommige gevallen eigenlijk onnodig. Zeker als prachtige rode klapprozen en witte dovenetels je tuin opfleuren! Bovendien trekken sommige onkruiden, zoals het vergeet-mij-nietje, vlinders aan. Ook ander onkruid is een bron van leven voor nuttige insecten, zoals bijen.

Verschillende vormen van onkruid zijn door de jaren heen door de mensen zelfs op die wijze in de armen gesloten dat ze in de winkels verkocht worden. Welke soorten onkruid je nu precies mooi vindt en welke niet zal uiteraard altijd worden beïnvloed door je persoonlijke voorkeur. Wij hebben in ieder geval een aantal soorten mooi onkruid voor jou bij elkaar gezocht en op een rijtje gezet.

- Vergeet-mij-nietje

- Klaproos

- Madeliefje

- Wilgenroosje

- Witte Dovenetel

- Boterbloem

- Kamille

- Dagkoekoeksbloem

- Fluitenkruid

Mooi onkruid als planten in je tuin? Waarom niet?

Bovenstaand lijstje maakt duidelijk dat er heel veel verschillende soorten onkruid bestaan die een visuele bijdrage kunnen leveren aan de uitstraling van je tuin. Bovendien zijn er aan het gebruik van onkruid nog een aantal andere voordelen verbonden. Zo vormen verschillende planten die tot deze groep behoren een zeer mooie bodembedekking. Hierdoor wordt (ironisch genoeg) de vorming van ander onkruid voorkomen. Dat is echter nog niet alles.

In ieder geval, ben je op zoek naar een eenvoudige en bovendien ook financieel interessante manier om meer kleur en leven te geven aan je tuin? In dat geval is het laten staan of zelfs het zelf planten van bepaalde soorten onkruid zeker en vast een optie om rekening mee te houden.

Het inzicht dat onkruid eigenlijk niet bestaat is in onze dagen wel meer gegroeid. Tegenwoordig zijn we toch eerder geneigd om te zeggen: Er zijn alleen maar kruiden, geen onkruiden.

Wat wij onkruid noemen, is alleen maar groeisel dat ons niet bevalt, omdat het tussen de stenen van een net terrasje op komt, en ons dus niet goed uitkomt, of we noemen iets onkruid, omdat we de waarde ervan niet zien of erkennen. We hebben er alleen maar last van... brandnetels bijvoorbeeld, die prikken, maar ze zorgen wel voor heel veel bio-diversiteit in de natuur en in uw tuin. En als je ze dan toch plukt, maak er dan soep van, want brandnetelsoep is goed voor het bloed.

Een hele ommekeer in denken over kruid en onkruid...

Er is bij ons een oudere vrouw die veel van kruiden kent. Als er een familiefeestje is, waarop ze me zal ontmoeten, heeft ze steeds een zakje met zelf geplukte kruiden mee. 'Maak er thee van', zegt ze me dan, 'je blijft er jong van'. Weet je wat het is: brandnetels. Heilzame thee van onkruid! Zo heeft de mens die wij als onkruid bestempelen misschien toch nog heil te bieden.

(Geert Dedecker - Informatie her en der geplukt op Internet)